

Уважена господо, Николићу и Вучићу,

Надам се, и поред огромних обавеза које имате и активности у вези са предстојећом политичком кампањом, да пратите положај у којем се налази ваш донедазни пријатељ, кум и страначки лидер, Војислав Шешељ. У случају да нисте у току, изложићу вам укратко неке појединости његовог алармантног стања.

Током јануара 2012. хронично лоше здравствено стање Војислава Шешеља драстично се погоршало. То нагло погоршање подудара се са дефинитивним крахом оптужнице против њега и колапсом свих стратегија његових инквизитора да предмет како-тако окончају у своју корист. Паралелно са нетранспарентним суђењем одвија се и нетранспарентно „лечење“. Ни Шешељева породица ни ми немамо поузданих обавештења о дијагнози и терапији, а независним стручњацима било је допуштено да обаве преглед тек недавно и након упорног инсистирања породице и јавности. Њихов извештај је поражавајући. Када је пре неколико недеља Шешељ био одведен на „третман“ у холандску болницу, таблица са његовим именом била је упадљиво скинута са врата његове ћелије. Злокобнију назнаку о прижељкиваном исходу његовог „лечења“ немогуће је замислити.

Као што врло добро знате из периода када сте били саборци Војислава Шешеља, ја нисам члан његове (и ваше бивше) странке, а поред тога нисам грађанин ваше земље па самим тим не бих могао да гласам за ту странку, чак и када бих хтео, нити бих могао да гласам за неку другу која политички делује у различитом смеру. У овом тренутку, мени су сасвим небитни политички ставови Војислава Шешеља. Битан ми је само критичан положај у којем се људско биће под именом Војислава Шешеља налази, које је предмет судског убиства што се на наше очи, и пред очима целога света, бестидно и свирепо одвија.

Господо, ви сте – а не ја – скоро две деценије били у најприснијим личним и политичким односима са угроженим

Војиславом Шешељем. Вас је – а не мене – Војислав Шешељ извукао из анонимности и утиснуо вам је политичку личност којом ви сада располажете. До пре неколико година имао сам прилику да вас виђам у Шевенингену како улазите у притвор да посећујете утамниченог Војислава Шешеља као сарадници његове одбране, истовремено када сам ја ишао у посету притвореницима у чијим сам тимовима одбране радио. Ви сте се – а не ја – до пре врло кратког времена заклињали његовом идеологијом и били сте стегоноше његових идеја у Србији, док је он својим неустрашивим и интелектуално супериорним наступима разбијао не само оптужницу подигнуту против њега лично, већ је истовремено разарао и клеветничку конструкцију против ваше земље и вашег народа, што ће рећи да се својим животом и здрављем заправо борио не за себе него за вас, за ваше породице и за будућност ваше деце.

Све чиме ви сада, господо, располажете, у моралном или политичком смислу, ви дугујете своме бившем пријатељу и ментору, Војиславу Шешељу. Ви се сада налазите на челу оног дела његове странке који сте одвели са собом, а то не би били у могућности да учините да он, својим упорним трудом и снагом своје личности (и у једном периоду, наравно, уз вашу помоћ), није успео да ту странку изгради и учврсти. Без Војислава Шешеља, господо, ви би данас били обични и непримећени грађани, а не политички фактори од било каквог значаја. Ако ће хашке судије бити запамћене само по томе што су њему судили, ви ћете свакако бити запамћени искључиво по томе што сте некада били његови сарадници.

Ја зато апелујем на вас да сада одмах и без одлагања дигнете свој глас, и да уложите сав утицај и кредибилитет странке којој се данас налазите на челу, како год се она називала, а које без Војислава Шешеља свакако да не би било, у одбрану права животно угроженог Војислава Шешеља на прописну лекарску негу и на правично суђење. Ако ви то не урадите, господо, Бернар-Анри Леви то свакако неће учинити никада.

Отворено писмо Томиславу Николићу и Александру Вучићу

Пише: Стефан Каргановић
четвртак, 02 фебруар 2012 14:48

